

Droomklas

“Zo’n gouden plekje gun ik veel meer kinderen.”

In één jaar Droomklas heeft Danniek (9) meer geleerd dan in alle jaren ervoor. Dat hij leerbaar is, is hier snel gebleken. Hij kan nu schrijven en lezen. En ook zijn sociale vaardigheden zijn ontzettend gegroeid. Zo stabiel als het nu is, daar konden Danniek en zijn ouders tot een paar jaar terug alleen maar van dromen. Zijn gouden plekje in de Droomklas is dan ook iets wat ze koesteren.

Voordat de Droomklas in beeld kwam, heeft Danniek op het gebied van scholen al heel wat wisselingen gehad. Vandaar het telefoontje naar Prinsenstichting. Shirley, moeder van Danniek, vertelt. “Ik wist, hier werken zoveel mensen en met zoveel kennis. Ik had dan ook sterk het idee dat iemand mij vast kon vertellen welke weg wij nog konden bewandelen.” En zo was het. Ze konden hun zoon inschrijven voor de Droomklas.

Betrokkenheid

“Het voelde meteen goed. Het team van de Droomklas is zo feilloos op elkaar ingespeeld en ontzettend lief. Ze kennen de kinderen in de klas door en door. Ook de ouders worden goed betrokken. “Soms telefonisch. En via het ouderportaal krijgen we vrijwel dagelijks een verslagje over hoe het is gegaan.” Dat is ontzettend fijn, want Danniek vertelt bijna zelf niet over school. Voor hem geldt namelijk: “School is school. En thuis is thuis”, lacht zijn moeder.

Dubbel

Het uitgangspunt van de Droomklas is dat het kind na maximaal 2 jaar doorstroomt naar regulier onderwijs. Voor Danniek nadert dat moment bij de start van het nieuwe schooljaar. Het doel is nu dat hij dan bij de orka’s van de Martin Luther Kingschool mee gaat doen. De moeder van Danniek merkt er een dubbel gevoel bij te hebben. “Aan de ene kant zou ik hem het liefst in de Droomklas houden. Het is echt een gouden plekje, daar ben ik me zo bewust van.” Het is nog niet eerder zo stabiel geweest voor Danniek. “Dan verander je de situatie liever niet. Als hij doorstroomt, is zijn plekje in de Droomklas straks vergeven. Dat maakt het precies zo dubbel. Ik gun zeker ook andere kinderen de kans om in de Droomklas de aandacht en individuele begeleiding te krijgen, die het o zo hard nodig hebben.”

Samen naar volgende stap

Heel geleidelijk werkt Danniek nu toe naar de volgende stap door een paar uur per week te oefenen bij de Orka’s. “Dat aantal uur breiden we langzaam uit de komende maanden. Alles om de overgang voor hem straks zo soepel mogelijk te laten verlopen. Dat het in hetzelfde schoolgebouw is, geeft in ieder geval alvast een kleine voorsprong.” De moeder van Danniek geeft toe het toch een spannende stap te vinden. “In mijn achterhoofd zit toch dat als het met Danniek niet lukt bij de orka’s, we met Danniek niet nog iets anders kunnen proberen. We kunnen immers niet blijven proberen. Hij heeft al zóveel scholen gehad. Het houdt echt een keer op.” Dan zou ook Danniek een kind zijn dat thuis zit. “Dat willen we natuurlijk voorkomen. We hebben hierover daarom hele goede afspraken met het team van de Droomklas. Dat voelt goed.”

Iedere gemeente een Droomklas

Op internet is de moeder van Danniek actief op forums en spreekt daar ouders in soortgelijke en complexere situaties. Ze ervaart daardoor ook dat er meer kinderen thuis zitten dan de cijfers die hierover gepubliceerd worden. “Nu krijgen te weinig kinderen een kans op onderwijs. Ik besef me echt wat een bofkont Danniek is dat hij een plek heeft in de Droomklas. Dit gun ik veel meer kinderen. Dat zou veel levens veranderen. Niet alleen die van het betreffende kind. Ook voor de

directe gezins- en familieleden.” De moeder van Danniek heeft daarom een grote wens: “In iedere gemeente een Droomklas, met Purmerend als voorbeeld!”